

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.108

Dosar nr..X.

Ședința publică de la 20 ianuarie 2015

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	- judecător
X	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței .X. din 30 mai 2013 a Curții de Apel .X. - Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, s-au prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin consilierul juridic .X., precum și intimata-reclamantă S.C. .X. SA, prin avocatul .X., lipsă fiind recurenta-pârâtă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Procedura completă.

S-a prezentat referatul cauzei, arătându-se că recursurile sunt formulate și motivate în termenul legal și scutite de plata taxelor, după care Curtea, constatând că nu sunt alte cereri de formulat, iar pricina se află în stare de judecată, a acordat părților prezente cuvântul cu privire la recursuri.

Reprezentantul recurentei Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat admiterea recursului și modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii, ca nefondată, pentru motivele și argumentele prezentate pe larg în scris; cu privire la calitatea procesuală pasivă a Autorității Naționale a Vămirilor, a arătat, pe de o parte, că aceasta există și că în mod corect excepția invocată în fața

instanței de fond a fost respinsă și, pe de altă parte, că raportat la emitentul actului contestat, care a fost Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Autoritatea Națională a Vănilor nu are calitate procesuală.

Reprezentantul intimatului a solicitat respingerea recursurilor, ca nefondate, și menținerea sentinței atacate, ca fiind temeinică și legală, pentru argumentele prezentate în întâmpinarea formulată în cauză.

Cu privire la calitatea procesuală pasivă a Autorității Naționale a Vănilor, a arătat că această instituție a fost chemată în judecată, întrucât creanța fiscală asupra căreia au fost calculate penalități de către Agenția Națională de Administrare Fiscală este o creanță stabilită, inițial, prin decizia Autorității Naționale a Vănilor, iar conform art. 111 și art. 116 din Codul de procedură fiscală, termenul de plată curge de la momentul comunicării acestei din urmă decizii.

Pentru aceste considerente se impunea ca soluționarea cauzei să fie făcută în contradictoriu și cu Autoritatea Națională a Vănilor, autoritate care a emis și a comunicat actul în raport cu care au fost calculate penalitățile contestate; de asemenea, a solicitat instanței să aibă în vedere că acest din urmă act, Decizia .X. din 14.01.2011 emisă de D.R.A.O.V. .X., a fost anulat de către instanța de fond, cauza aflându-se pe rolul instanței supreme, în recurs - dosar nr..X./2012.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Prima instanță

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel .X., reclamanta S.C. .X. SA a solicitat în contradictoriu cu pârâții A.N.A.F. - Direcția Regională de Soluționare a Contestațiilor .X., anularea deciziei, referitoare la obligațiile de plată accesorii, nr..X./13.04.2011 emisă de A.N.A.F. - A.N.V. - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și anularea Deciziei nr. 164/30.03.2012 emisă de A.N.A.F.

– Direcția Regională de Soluționare a Contestațiilor, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că actele administrative atacate sunt netemeinice și nelegale, pârâtele făcând o greșită aplicare a legii în raport de situația de fapt, sumele reținute prin acestea fiind achitate în totalitate.

1.2. Întâmpinarea formulată în cauză

Prin întâmpinarea depusă la data de 01.11.2012, pârâta D.R.A.O.V. .X. în nume propriu și pentru pârâta Autoritatea Națională a Vănilor, a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Autorității Naționale a Vănilor .X., solicitând totodată respingerea acțiunii ca nefondată.

1.3. Sentința și considerentele primei instanțe

Prin Sentința .X./ 30.05.2013, Curtea de Apel .X. a admis acțiunea formulată de S.C. .X. SA și a dispus anularea Deciziei nr.212/ 13.04.2011 emisă de pârâții M.F.P. – ANAF – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili. Totodată a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de Autoritatea Națională a Vănilor.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanța a reținut că prin Decizia nr..X./2011 s-au stabilit obligații de plată accesorii calculate pentru debitul cuprins în Decizia .X./2011 emisă de ANAF – Autoritatea Națională a Vănilor prin Direcția Regională de Operațiuni Vamale .X..

Instanța de fond a considerat că între Decizia nr..X./2011 și Decizia .X./2011 există o strânsă legătură, motiv pentru care Autoritatea Națională a Vănilor are calitate procesuală pasivă în cauză.

S-a mai apreciat că din „Fișa sintetică totală”, rezultă că decizia a fost comunicată pe data de 19.01.2011, termenul de plată fiind 20.02.2011 (potrivit art. 111 alin.2 lit. b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 – 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare), iar plata prin O.P. X a fost efectuată în data de 17.03.2011, întreaga sumă stabilită prin Decizia .X. din

14.01.2011 s-a stins prin plată (la data de 26.02.2011 întrucât a existat o diferență de lei scadentă la data de 25.02.2011).

Potrivit art.47 alin.3 din C.proc.fiscală: „se anulează ori se desființează, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat sau nu căi de atac, actele administrative fiscale prin care s-au stabilit, în mod eronat, creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale prin orice modalitate”.

Art. 111 alin. 2 C.proc.fiscală: ”pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora”.

Orice alt mod de calcul al accesoriilor care nu ține seama de data comunicării deciziei nu poate fi primit și nu poate duce la emiterea unei decizii fiscale valabile privind stabilirea creanțelor accesorii.

2. Instanța de recurs

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

2.1. Motivele de recurs

Recursul declarat de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.

Prin motivele de recurs s-a susținut că Autoritatea Națională a Vămilelor nu are calitate procesuală pasivă, în raport de obiectul acțiunii, respectiv anularea Deciziei nr..X./2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Recursul declarat de Autoritatea Națională de Administrare Fiscală

În motivele de recurs, recurenta a precizat că prima instanță nu a avut în vedere apărările pe care le-a formulat, în sensul că din debitul stabilit prin Decizia de impunere .X./14.01.2011, respectiv .X. lei accize alcool etilic și .X. lei majorări, reclamanta a achitat suma de .X. lei reprezentând acciză cu O.P. X/ 17.02.2011.

S-a menționat că suma contestată în prezenta cauză reprezintă dobânzi și penalități de întârziere pentru perioada 31.03.2009 –

24.03.2011 aferente debitului de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic.

A mai explicat recurenta că pentru debitul de .X. lei se datorează dobânzi în sumă de .X. lei.

2.2. Întâmpinarea formulată

Reclamanta-intimată a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursurilor, cu motivarea că debitul asupra căruia s-au calculat dobânzi a fost stins prin plata în termenul legal.

2.3. Analiza motivelor de recurs

Înalta Curte, examinând motivele de recurs, sentința primei instanțe și legislația aplicabilă, constată că recursurile sunt fondate pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Obiectul prezentului dosar îl constituie anularea Deciziei nr.X/2011 privind stabilirea de obligații de plată accesorii și a Deciziei nr.164/ 30.03.2012.

Decizia nr.X/2011 a fost emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, iar Decizia nr.164/2012 a fost emisă de ANAF – Direcția de Soluționare a Contestațiilor.

Din analiza sentinței recurate rezultă că prima instanță nu a stabilit cu certitudine cadrul procesual, făcând referire și la Decizia .X.0/2011 emisă de Direcția Regională pentru Acciză și Operațiuni Vamale .X., care nu a făcut obiectul sesizării instanței.

De asemenea, deși Decizia nr..X./2011 a fost emisă de Autoritatea Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, instanța de fond nu a observat că această parte, în calitate de emitent al actului nu a fost citată în cauză.

În baza art.129 Cod procedură civilă și art.16¹ din Legea nr.554/2004, instanța avea obligația de a introduce în cauză emitentul actului.

Verificarea legalității Deciziei nr..X./2011 emisă de DGAMC, fără ca această entitate să fie introdusă în cauză face ca sentința să fie nelegală.

Instanța investită cu soluționare unei acțiuni în anularea unui act administrativ nu poate hotărî în mod legal asupra actului supus cenzurii, fără ca autoritatea emitentă să fie parte în proces.

Pentru analizarea cadrului procesual prin prisma obiectului contestației și a finalității urmărire de contestator, în vederea pronunțării unei hotărâri legale și temeinice și cu respectarea tuturor principiilor de drept, se impune casarea sentinței și trimiterea cauzei pentru rejudecare la instanța de fond, pentru a se relua judecata, punându-se în discuția părților necesitatea definirii cadrului procesual, prin introducerea în cauză a ANAF – DGAMC, al cărui act se solicită a fi anulat.

De asemenea, se va stabili dacă în raport de obiectul cererii de chemare în judecată Autoritatea Națională a Vămirilor are calitate procesuală pasivă.

Pentru aceste considerente, în baza art.312 Cod procedura civilă, recursurile pârâtelor se vor admite și se va casa sentința, cu trimitere spre rejudecare la aceeași instanță.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursurile declarate de pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței .X. din 30 mai 2013 a Curții de Apel .X. - Secția de contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată și trimite cauza la aceeași instanță, spre rejudecare.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 ianuarie 2015.

XXXX